

ת"פ (כפר סבא) 32163-04-22 - מדינת ישראל נ' כארם אלטורי

ת"פ (כפר-סבא) 32163-04-22 - מדינת ישראל נ' כארם אלטורי ואח'שולם כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 32163-04-22

מדינת ישראל

נגד

1. כארם אלטורי

2. נאסר אלטורי

שניהם ע"י ב"כ עו"ד דרוויש נאשף

3. אחמד אלטורי

ע"י ב"כ עו"ד רן שטרצר

בית משפט השלום בכפר-סבא

[31.07.2025]

כבוד השופט גיל גבאי

גזר דין

א. העובדות הצריכות לעניין וכתב האישום:

1. ביום 17.4.22 הוגש כנגד שלושת הנאשמים כתב האישום נשוא ההליך דנן.
 2. ביום 16.7.23 הנאשמים 1 ו-2 כפרו, כפירה כללית, במיוחס להם בכתב האישום, למעט הודאה בחלק הכללי. כמו כן, הנאשם 3 כפר, כפירה מפורטת, במיוחס לו בכתב האישום וטען שלא נכח במקום בשום שלב של האירוע אלא היה בעבודתו. לאור האמור, ההליך נקבע לשמיעת ראיות.
 3. ביום 9.9.24 החלה להישמע פרשת התביעה והעידו שניים מעדי התביעה: עדת התביעה 1, גברת עבלה טאהא, ועד התביעה 2, מר חסאן ג'ואני.
 4. ביום 4.12.24 נמשכה פרשת התביעה ונשמעה עדותו של עדת התביעה 16, מר משה.
 5. עם סיום עדותו של מר משה, לאחר שהמאשימה ציינה כי המתלון התייצב בבית המשפט, נכנס לאולם וביקש לעשות מה שניתן כדי שהוא לא יצטרך להעיד, תוך שמסר שכיום אין בינו ובין הנאשמים כל בעיה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשמים יבקשו לחזור בהם מכפירתם, יודו בעובדות כתב האישום מתוקן ויורשעו במיוחס להם. זאת, כאשר אין בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.
 6. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, שלושת הנאשמים הם אחים ולהם אח נוסף, עבדאללה אלטורי (להלן: "עבדאללה").
- במועד הרלוונטי לכתב האישום, קדמה היכרות בין עבדאללה, אחיהם של הנאשמים, לבין המתלון. ביום 25.3.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בסמוך לחנות "חסן גוהני מרקט" בכפר קאסם, הבחין אחיו של המתלון, תאיר ג'והני (להלן: "תאיר") בעבדאללה רוכב על סוס.

באותן נסיבות, התגלע ויכוח בין תאיר לבין עבדאללה ותאיר עזב את המקום ומיד לאחר מכן סיפר למתלון אודות הוויכוח.

בהמשך, בשעה 15:45 או בסמוך לכך, הגיע המתלון למקום ברכבו וירד מן הרכב על מנת לשוחח עם עבדאללה. מיד ובסמוך, הגיע למקום הנאשם 3 ברכבו מסוג טויוטה (להלן: "רכב הטויוטה") ויצא מן הרכב. כן, הגיעו הנאשמים 1 ו-2 ברכבו של נאשם 1 מסוג מזדה (להלן: "רכב המזדה"). אז, יצא הנאשם 1 מתא הנהג והנאשם 2 יצא מהמושב הקדמי הסמוך למושב הנהג.

באותן נסיבות, התקדמו הנאשמים לכיוון המתלון. אז, פנה הנאשם 2 למתלון, לחץ את ידו ושאל את עבדאללה האם המתלון רב עמו. עבדאללה השיב בשלילה.

מיד ובסמוך, היכה הנאשם 2 את המתלון בפניו באמצעות אגרופו. אז, אחז הנאשם 1 במתלון בצווארו וחנק אותו בזמן שהנאשם 2 הכה את המתלון מספר פעמים והנאשם 3 בעט במתלון.

בהמשך, ניגש הנאשם 1 אל רכב המזדה ונטל מוט ארוך מתוך תא הנוסע שלצד הנהג. אז, אחזו הנאשמים 2 ו-3 במתלון אשר ניסה להשתחרר מאחיזתם והנאשם 3 הכה את המתלון מספר פעמים בגופו.

באותן נסיבות, הכה הנאשם 1 את המתלון במוט בפניו, בראשו ובגבו שוב ושוב עד אשר המוט נשבר. מיד ובסמוך, הצליח המתלון להתרומם מהרצפה. אז, השליך הנאשם 1 את המוט השבור על המתלון והמוט פגע בראשו.

בהמשך, הכה הנאשם 2 את המתלון בפניו באגרופים והמתלון נמלט לכיוון רכב הטויוטה. אז, הרים הנאשם 2 את המוט השבור והניף אותו לעבר המתלון.

בהמשך, נכנס הנאשם 2 לתא הנהג של רכב המזדה, והמתלון שב למקום והשליך אבן על השמשה האחורית של רכב המזדה, בזמן שרכב המזדה נסע לאחור. אז, רץ הנאשם 3 לעברו של המתלון והמתלון נמלט מפניו.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו למתלון חבלות חמורות בדמות: חבלות קהות בשתי העיניים עם המטומות פרי-אורביטליות, בעיקר משמאל; משמאל בצקת מיקרוציסטית; היפמה ומיקרוהימנה, קומציו רטינה עם דימומים אינטרארטינליים עדינים; נפיחות באף ובלחי מימין; סימן חבלה בכתף מימין; טשטוש ראייה בעין שמאל; בראש-תפיחות תת עורית פרה אורביטלית ופרהספטלית ומקסילרית מימין עם מספר שברים עם תזוזה בעצמות הנזאליות וגשר אף; בעין שמאל המטומה פרי-אורביטלית עם נפחיות רקמות עד לכדי סגירת מפתח העין, עפעף עליון מספר חתכים שטחיים, בצקת מיקרוציסטית בהיקף; פצע באף מדמם.

7. על יסוד הודאתם כאמור לעיל, הורשעו הנאשמים בעובדות כתב האישום ובעבירות המיוחסות להם במסגרתו - הנאשם 1 הורשע בחבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), והנאשמים 2 ו-3 הורשעו בתקיפה חבלנית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק, בצוותא חדא.

8. שלושת הנאשמים הופנו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. כמו כן, הנאשמים הופנו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. זאת, תוך שהודגש כי הדבר נעשה לבקשת הסניגורים, מבלי לטעת ציפייה בלב הנאשמים, ומכיוון שהנאשמים הופנו לקבלת תסקיר והדיון ממילא נדחה בחודשים ארוכים.

9. ביום 13.6.25 הוגשה בקשת הנאשם 3 לדחיית מועד הדיון לאור כך שזומן לראיון אצל הממונה על עבודות השירות ביום 16.6.25 אך באותו המועד אשתו זומנה לניתוח קיסרי ועליו להתלוות אליה לבית החולים. הנאשם 3 פנה לממונה על עבודות השירות בבקשה לשנות את מועד הריאיון אך נענה כי אין מועד אחר פנוי ועל כן יש לדחות את הדיון על מנת לזמנו למועד חלופי.
10. בקשת הנאשם 3 נדחתה על ידי תוך שהבהרתי כי ההפניה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות נועדה לחסוך זמן מאחר והדיון ממילא נדחה בחודשים ארוכים לאור ההסכמה על הפניה לתסקיר ומבלי שיהא בהפניה כדי לטעת ציפייה בלב הנאשמים. קבעתי כי אין בכוונתי לדחות מועד הדיון כאשר חוות דעת הממונה היא הגורם המעכב שמיעת הטיעונים לעונש, הגם שהנאשם אינו יכול להתייצב בפני הממונה לריאיון התאמה מסיבה מוצדקת. עם זאת, ציינתי כי הפניית הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות תישקל לאחר שמיעת הטיעונים לעונש.
11. בדיון מיום 2.7.25 עתרו הנאשמים לדחיית מועד הדיון על מנת לאפשר לנאשם 1 להתייצב בפני שירות המבחן ולאפשר לנאשמים 2-3 לקבל תסקיר משלים כל אחד מסיבותיו הוא. בקשה זו נדחתה על ידי, ולבקשת הנאשמים 1-2 על מנת לאפשר להם להיות ערוכים לטיעונים לעונש נדחה הדיון.
12. בדיון מיום 8.7.25 החלה המאשימה בהגשת ראיותיה לעונש אולם נוכח התנגדות הנאשמים להגשת חלק מהראיות, שוב נדחה הדיון.
13. בדיון מיום 13.7.25 ניתנה החלטתי המתירה הגשת הראיות אותן ביקשה המאשימה להגיש. בהמשך להחלטה כאמור, הושלמה הגשת הראיות לעונש וכן נשמעו טיעוני הצדדים לעונש - הכל כפי שיפורט להלן.
- ב. תסקירי שירות המבחן:
הנאשם 1 - כארם אלטורי
14. שירות המבחן מסר כי יצר קשר עם כארם והזמין אותו לפגישה. אולם, כארם לא הגיע אל הפגישה, לא הודיע ולא יצר כל קשר עם שירות המבחן בהמשך.
15. שירות המבחן הזמין את כארם לפגישה נוספת. אולם, כארם לא הגיע גם אל פגישה זו ולא עדכן את שירות המבחן על כך. מאז, כארם לא יצר קשר עם שירות המבחן כל קשר.
16. לאור האמור, לא עלה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו.
- הנאשם 2 - נאסר אלטורי
17. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאסר, בן 26, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי חצי שנה עד שלוש.
18. נאסר שיתף את שירות המבחן כי בחודש אוגוסט 2024 אחותו נרצחה על ידי בעלה, כשבועיים לאחר נישואיה. האירוע היווה טלטלה משפחתית עמה המשפחה מתמודדת עד היום. מאז, נאסר מסייע לאמו, בגין מצבה הנפשי הנוכחי על רקע אובדן בתה.
19. שירות המבחן הפנה לכך שמגיליון הרישום הפלילי של נאסר עולה כי הוא הורשע בשנת 2020 בעבירת אלימות משנת 2017. צוין כי בגין עבירה זו, נאסר הופנה לראשונה לשירות המבחן ושולב בטיפול קבוצתי במסגרת קבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק. אולם, הפעילות הקבוצתית הופסקה בעקבות מגבלות הקורונה.
- שירות המבחן סבר כי במסגרת השתתפותו הראשונית בקבוצה, בלטה יכולת טובה למעורבות של נאסר בהליך הטיפול ונראה היה כי ההליך המשפטי מחדד את תפיסתו והבנתו למשמעויות התנהגותו ומדרבן אותו לבחינה לעומד ובאופן ביקורתי של דפוסי התנהגותו התוקפניים.
- לאור האמור ובמכלול השיקולים, שירות המבחן המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, כאשר במסגרת צו המבחן הוא ישולב בטיפול קבוצתי מותאם עבורו.

במסגרת גזר הדין הוטל על נאסר צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה וכן פיצוי לנפגע העבירה. במסגרת צו המבחן, שולב נאסר בשנית בקבוצה ייעודית לטיפול בצעירים עוברי חוק. מסיכום מנחי הקבוצה עלה כי השתתפותו בקבוצה סייעה לו לפתח תקשורת מילולית ישירה עם חבריו ולהפגין יכולות ומיומנויות אשר העניקו לו יתרון וכוח בקבוצה. נראה היה כי בכך הוא הצליח לרכוש ביטחון בכוותיו וביכולותיו, חווה תחושת שייכות, גילה יוזמה, עזר ונעזר בחבריו לקבוצה ובאיטיות החל משתף בקשייו לשלוט בכעסיו. כך גם, נראה היה כי נאסר גילה יכולת לביטוי רגשותיו וכעסיו בקבוצה ורכש כלים לשליטה בכעסיו.

20. ביחס לאירוע נשוא ההליך דנן, שירות המבחן ציין כי נאסר לקח אחריות על ביצוע העבירה, הכיר באלימות המתוארת בכתב האישום אך נטה למזעור חלקים ממנה. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי נאסר מתקשה להתייחס לתוצאות העבירה ולנזק שנגרם למתלונן ובכך מתקשה גם לגלות אמפתיה כלפי המתלונן. יחד עם האמור, צוין כי נאסר גילה נכונות לפצות את המתלונן והביע חרטה על התנהגותו האלימה והאימפולסיבית, כאשר לדבריו לא הבין את השתלשלות האירוע כפי שמבינו היום ופעל מתוך תחושת איום ללא הפעלת שיקול דעת מותאם.

21. נאסר ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי אשר יסייע לו לערוך התבוננות פנימית נוספת לבחון דפוסיו התוקפניים במטרה לפתח כלים לשליטה עצמית וויסות דחפיו ובכך להפחית מהסיכון להתנהגות אימפולסיבית תוקפנית ואלימה בעתיד.

22. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית בתחום האלימות, שליטה וויסות דחפים ומשכך שילב את נאסר בקבוצה טיפולית בתחום האלימות. צוין כי הקבוצה נמצאת בתחילתה ונאסר הגיע לרוב המפגשים הקבוצתיים כאשר ניכר כי הוא משתף פעולה ומתחיל להתאקלם לאווירה הקבוצתית ולחבריה. עוד צוין כי ניכר רצונו של נאסר ללמוד דרכי התמודדות יעילים יותר עם מצבי דחק ומשבר.

23. שירות המבחן סקר את המוקדים המרכזיים המגבירים את הסיכון לעבריינות ואת המוקדים המקדמים סיכוי לשיקומו של נאסר. בסיכום האבחון, נמצא כי הפרמטרים שנבחנו מצביעים על קיומו של סיכון גבוה להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה וכי באם תתרחש התנהגות אלימה, תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה אף הן. לאור האמור, שירות המבחן מעריך כי ללא טיפול בתחום האלימות, קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

24. שירות המבחן ממליץ על העמדתו של נאסר בצו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך השתלבותו בקבוצה טיפולית בתחום האלימות.

25. ביחס לענישה מוחשית, שירות המבחן ממליץ על ענישה במסגרת מאסר שירוצה בעבודות שירות אשר מחד יציב גבול ברור ויסייע בהפנמת חומרת מעשיו, ומאידך יאפשר לו להמשיך בטיפול בשירות המבחן. שירות המבחן ביקש כי הממונה על עבודות השירות יתחשב בטיפול הקבוצתי בו נאסר משולב, טיפול המתקיים בימי שלישי בשעות 09:00-10:30 בעיר טיבה, מאחר וזוהי הקבוצה היחידה בשירות המבחן אשר מתאימה לשילובו. כמו כן, שירות המבחן ממליץ על הטלת עונש מאסר מותנה וכן פיצוי למתלונן.

הנאשם 3 - אחד אלטורי

26. מתסקיר שירות המבחן עולה כי אחד, כבן 26, נשוי ואב לשתי בנות בגילאי 3 ו-4.

27. אחד תיאר בפני שירות המבחן קשיים כלכליים ושיתף כי טרגדיה קשה פקדה את משפחתו בשנה האחרונה, כאשר אחותו נרצחה על ידי בעלה. אחד תיאר כי הכאב והאובדן קשים עבור משפחתו ואמו מתקשה להתמודד עם האובדן ואינה מסוכלת לעבוד עוד.

28. שירות המבחן ציין כי אחד נעדר הרשעות קודמות אך קיים תיק מב"ד בגין הפרת הוראה חוקית שכתב אישום בגינו הוגש ביום 19.6.24.

29. שירות המבחן ציין כי אחדד לוקח אחריות מסוימת על ביצוע העבירה ומביע חרטה על כך. יחד עם זאת, הוא מתקשה להכיר בהתנהגות האלימה ושולל קיום בעיית אלימות מצדו. שירות המבחן סבור כי אחדד ממעיט ומצמצם את חלקו באירוע, מתקשה להביע אמפתיה באשר לפגיעה של המתלון ושולל צורך לפצות את נפגע העבירה.
30. לתפיסתו של אחדד, הוא אינו זקוק לכל מעורבות טיפולית. שירות המבחן סבור כי הוא ממוקד ברצון לסיים את ההליך המשפטי הנוכחי.
31. לשיטת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה, קשייו של אחדד לווסת רגשותיו ודחפיו ובכלל זה לרסן כעסו בעת ביצוע העבירה וכן צורך בריצוי של משפחתו. שירות המבחן סבור כי אחדד מתקשה בפתרון קשייו באופן מקובל, נוטה לאימפולסיביות ולהתנהלות פורצת גבול ושולית במצבים מסוימים בחייו, תוך קושי להציב לעצמו גבולות.
32. הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון להתנהלות אלימה בעתיד הינה גבוהה ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות, במידה ותתרחש, צפויה להיות גבוהה אף היא.
33. שירות המבחן סקר את המוקדים המרכזיים המגבירים את הסיכון לעבריינות ואת המוקדים המקדמים סיכוי לשיקומו של אחדד. לאור האמור, שירות המבחן מעריך כי ללא התערבות טיפולית קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.
34. שירות המבחן סבור כי בעיתיו זה אחדד נעדר תובנה ביחס לדפוסיו, מתקשה לערוך בחינה עצמית ביקורתית ולא מבטא מוטיבציה לקבל סיוע טיפול מקצועי. לכן, לא נוצר פתח למעורבות שירות המבחן ואין בידיו לבוא בהמלצה שיקומית. המלצת שירות המבחן היא להטיל עונש שיחדד עבור אחדד את גבולות החוק.
- ג. הראיות לעונש:
35. טל/1 - תדפיס מידע פלילי בעניינו של נאשם 2.
36. טל/2 - עונש מאסר מותנה בעניינו של נאשם 2 (מת"פ (פ"ת) 15474-12-17 מדינת ישראל נ' אלטורי (18.5.20)).
37. טל/3 - סרטון המתעד את האירוע. הובהר כי ככל שנצפה בסרטון חלק עובדתי שנמחק מכתב האישום, לא יינתן לחלק זה כל משקל בגזירת העונש.
38. טל/4 - תעודת רפואית בעניינו של המתלון.
39. טל/5 - תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלון.
- ד. טיעוני הצדדים לעונש:
40. המאשימה מפנה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות והן הגנה על שלמות גופו של המתלון, שלמות גופו של הציבור בכללותו מפני שימוש בכלים משחיתים, תחושת ביטחון הציבור ומיגור תופעת האלימות. לשיטת המאשימה, ערכים אלו נפגעו בצורה חמורה ומידת הפגיעה בהם היא ברף גבוה מאוד. בעניין זה, המאשימה טוענת לקיומן של נסיבות לחומרה ומפנה לסעיפים הרלוונטיים בכתב האישום המתוקן.
41. בין הנסיבות לחומרה, המאשימה מתייחסת לכך שהתקיפה בוצעה בצוותא, כאשר "הנאשם 1 חונק, הנאשם 2 מפליא במכותיו והנאשם 3 בועט".

42. כך גם, מפנה להצטיידות המוקדמת בכלי זין ולכך שהנאשם 1 עשה שימוש בנשק קר (מוט) - שימוש שלא פסק עד שהמתלונן היה זב דם ועד שהמוט נשבר. זאת, כאשר הפגיעה הייתה בחלקים רגישים בגוף, בעלי פוטנציאל של קטילת חיים ולמצער גרימת נזק צמית וחמור ובהם ראשו, פניו, עינו ואף גבו של המתלונן.
43. כמו כן, המאשימה מפנה ל"אירוע ניתוק" בו המתלונן הצליח להתרומם מהרצפה אך הנאשם 1 השליך עליו את המוט השבור ופגע בראשו, ואילו הנאשם 2 הכה במתלונן והניף את המוט לעברו. המאשימה מוסיפה ומפנה לתעודות הרפואיות של המתלונן המעידות על החבלות שנגרמו לו.
44. המאשימה מדגישה כי מדובר בתקיפה שהתרחשה בטבורה של עיר, לעיני הציבור, ללא קנטור קודם מצד המתלונן, כאשר הריב שקדם לתקיפה אינו עם המתלונן אלא עם אחיו.
45. לאור כל האמור, המאשימה מפנה לסעיף 40ט(א)(10) לחוק וטוענת לקיומה של אכזריות מצד הנאשמים כלפי המתלונן.
46. המאשימה מתייחסת למדיניות הענישה וטוענת כי המנעד רחב ותלוי בנסיבותיו של כל מקרה. המאשימה מפנה לת"פ (רמלה) 5115-02-23 מדינת ישראל נ' גוריונוב (19.7.23) (להלן: "עניין גוריונוב"), ת"פ (נתניה) 16947-08-22 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא (18.2.25) (להלן: "עניין חאג' יחיא"), ת"פ (ת"א) 10013-08-19 מדינת ישראל נ' זרקו (21.8.24) (להלן: "עניין זרקו"), רע"פ 50048-02-25 קוסטנוביץ נ' מדינת ישראל (17.3.25) (להלן: "עניין קוסטנוביץ").
47. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 כולל מאסר בן 20 עד 40 חודשים וכן ענישה נלווית ופיצוי ממשי למתלונן.
- ביחס לנאשמים 2-3, המאשימה טוענת כי יש מידת סימטריה בחלקים שלהם וכי מתחם העונש ההולם בעניינם כולל מאסר בן 10 עד 24 חודשים וכן ענישה נלווית ופיצוי משמעותי למתלונן.
48. המאשימה מתייחסת לכך שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן אך מדגישה כי הודאתם התקבלה לאחר תחילת ניהול ההליך, טרם העדת המתלונן.
49. באשר למיקומו של הנאשם 1 בתוך מתחם הענישה, המאשימה מפנה לכך שהוא נעדר עבר פלילי אך מוסיפה וטוענת כי עצם אי קיומו של עבר פלילי אינו מהווה שיקול יחיד לגזירת עונש בתחתית המתחם.
50. כמו כן, המאשימה מפנה לתסקיר שירות המבחן וטוענת כי הנאשם 1 קיבל הזדמנות להליך שיקום אך זלזל ולא שיתף פעולה.
51. לשיטת המאשימה, מהאירועים המתוארים בכתב האישום עולה מסוכנות ויש לבכר שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. ביחס להרתעת הרבים, המאשימה מפנה לכך שהאלימות בחברה הערבית הפכה למכת מדינה וגובה מחיר יום יומי של חיי אדם עד כדי שיא רציחות שנשבר משנה לשנה.
52. לאור האמור, המאשימה סבורה כי יש למקם את הנאשם 1 בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם כך שייגזרו עליו 26 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.
53. באשר למיקומו של הנאשם 2 בתוך מתחם הענישה, המאשימה מפנה לכך שמדובר בנאשם בעל עבר פלילי, כאשר ההרשעה הקודמת שלו, בגין עבירה משנת 2017, אף היא בעבירת אלימות, ובגינה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים.

54. המאשימה מתייחסת לתסקיר שירות המבחן ומדגישה כי לא חלפה אפילו שנה אחת מסיום שנת המבחן בגין ההליך הקודם והנאשם סר לדרכו האלימה באירוע נשוא ההליך דן. לשיטתה, יש בכך כדי להעיד כאלף עדים ולסתור את הפרוגנוזה המופיעה בתסקיר תחת הכותרת הנוגעת לניסיון טיפול מוצלח ומוטיבציה לשיקום, וכדי לחזק את הפרוגנוזה ביחס לסיכויי עבריינות וביחס לאימפולסיביות, חוסר איזון המשפיע על המצב הנפשי והמסקנה הסופית המצביעה על סיכון גבוה להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה, עם תוצאות שצפויות להיות ברמה גבוהה.
55. לאור האמור, המאשימה סבורה כי יש למקם את הנאשם 2 מעל השליש התחתון של המתחם כך שייגזרו עליו 15 חודשי מאסר, הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, התחייבות, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.
56. באשר למיקומו של הנאשם 3 בתוך מתחם הענישה, המאשימה מפנה לכך ששירות המבחן זיהה נזקקות טיפולית אך הנאשם שלל בעיית אלימות, התקשה להכיר בהתנהגותו האלימה, צמצם את חלקו ואף התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן. עוד מפנה המאשימה לכך שבהתאם להערכת שירות המבחן, נשקף מהנאשם 3 סיכון גבוה להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה בתוצאות שצפויות להיות ברמה גבוהה.
57. יחד עם זאת, המאשימה מפנה לכך שהנאשם 3 נעדר עבר פלילי ומציינת כי משכך יש למקמו, במתחם העונש ההולם, מתחת לנאשם 2, כך שייגזרו עליו עונש בן 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.
58. ב"כ הנאשמים 1-2 הבהיר כי טיעונו לעונש נטענים מבלי להקל ראש במעשים המתוארים בכתב האישום, במעשי האלימות ובתוצאותיהם.
59. ב"כ הנאשמים 1-2 התייחס לטענות המאשימה ביחס לביצוע העבירה בצוותא וביחס לשימוש בנשק קר והדגיש כי תיקון כתב האישום וסעיפי החיקוק מחייבים את המאשימה. זאת, כאשר בסופו של יום, מבחינת הוראות החיקוק, המאשימה זנחה את הוראות החיקוק המחמירות.
60. ב"כ הנאשמים 1-2 התייחס לסרטון טל/3 וביקש כי בית המשפט ינהג בזהירות בצפייה בסרטון, תוך מתן תשומת לב לגדר ההסכמות שהצדדים הגיעו אליהן, כאמור בכתב האישום המתוקן. בהקשר זה, הוא מדגיש כי הסרטון משקף, לדוגמה, גם עובדה שנמחקה מכתב האישום (סעיף 11 לכתב האישום המקורי).
61. לעניין מדיניות הענישה, ב"כ הנאשמים 1-2 הפנה לת"פ (ת"א) 63428-12-19 מדינת ישראל נ' אורפלי (8.2.23) (להלן: "עניין אורפלי"), לרע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.19) (להלן: "עניין שבתאי"), ולת"פ (ת"א) 22034-03-17 מדינת ישראל נ' ארשיד (23.6.19) (להלן: "עניין ארשיד"), וטען כי המתחמים שנקבעו הם בין מאסר על תנאי לבין עבודות שירות. זאת, כאשר הצורך ברכיב ענישה של פיצוי הוא די ברור, ובעניין זה הנאשמים 1-2 מצטרפים לעתירת המאשימה.
62. באשר למתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, נטען כי מדובר במתחם שמתחיל בעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומסתיים ב-18-20 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.
63. באשר למיקומו בתוככי המתחם, נטען כי יש למקמו ברף התחתון נוכח היעדר העבר הפלילי והעובדה כי זו הסתבכותו הראשונה והמפגש הראשון שלו עם החוק, כך שמדובר באירוע "זר לנוף חייו".
64. צוין כי מאז ביצוע העבירה ועד היום חלפו למעלה משלוש שנים בהן הנאשם 1 לא היה מעורב באירועים בכלל, כאשר לשיטת בא כוחו, הדבר מלמד על סיכויי שיקום ומצדיק סטייה לקולא מהמתחם.
65. ב"כ הנאשמים 1-2 שב על טענתו לפיה היה מקום לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 1 - תסקיר בו ייבחנו, בין היתר, הליכי שיקום אפשריים, ותוצג חוות דעת מקצועית לעניין רמת הסיכון. לאור האמור, בית המשפט התבקש לשקול שליחת הנאשם 1, פעם נוספת, לקבלת תסקיר שירות מבחן.
66. בדברו האחרון לעונש, אמר הנאשם 1: "כן, זה היה טעות וזהו אני מצטער".

67. באשר למתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2, נטען כי מדובר במתחם שמתחיל במאסר על תנאי ומסתיים במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
68. במסגרת ההתייחסות למיקומו של הנאשם 2 בתוככי המתחם, ניתנה התייחסות לתסקיר שירות המבחן תוך שנטען כי מדובר בתסקיר חיובי שמלמד על הליך שיקומי ומצדיק סטייה לקולא מכל מתחם שייקבע. לחילופין, נטען כי ככל שבית המשפט סבור כי התהליך שמתואר בשירות המבחן לא עונה על הליך שיקומי מושלם, ובשים לב לסיפא של התסקיר, הרי שיש להורות על עריכת תסקיר משלים בטרם הטיעונים לעונש וגזירת הדין. נטען כי שירות המבחן טעה כאשר הגיש תסקיר סופי בעניינו של נאשם 2 תוך שצוין כי גם היום הנאשם 2 ממשיך בהליך טיפולי צמוד מול שירות המבחן.
69. באשר לעונש המאסר על תנאי שעומד ותלוי כנגד הנאשם 2, נטען כי יש לבחון אפשרות של הארכת התנאי משיקולי שיקום. לחילופין, נטען כי ככל שבית המשפט יראה לנכון להפעיל את התנאי, הרי שיש לקבוע כי העונש, כולל הפעלת התנאי, יהיה כזה שירוצה בעבודות שירות.
70. הנאשם 2, בדברו האחרון לעונש, אמר: "כן, אני מודה... ואני מצטער על כל מה שקרה ואני עברתי תקופה, אני הבנתי את העניין הזה עם מה אני עשיתי ואני לא התכוונתי לבן אדם ואני לא מכיר אותו אבל אני עשיתי טעות והייתי צריך לתת לעצמי לחכות ולא לגרום נזק כזה, אבל לומדים ואני מצטער על כל מה שקרה".
71. ב"כ הנאשם 3 טען כי חלקו של נאשם 3 נמוך והדברים נלמדים הן מהמתואר בעובדות כתב האישום והן מהוראת החיקוק המיוחסת לו.
72. ב"כ הנאשם 3 הדגיש כי לא ניתן להתייחס לנאשמים כמקשה אחת, והפנה לכך שהמאשימה, מחד גיסא, מתייחסת לחלקו העובדתי של כל אחד מהנאשמים, כפי שהוא עולה מכתב האישום, ומאידך גיסא, מתייחסת לאירוע בכללותו ולכמה שהוא חמור. כך לדוגמה, המאשימה מתייחסת להצטיידות במקל מבלי לעשות אבחנה בין הנאשמים.
73. ב"כ הנאשם 3 התייחס גם לחבלות שנגרמו למתלונן, כפי שהן משתקפות, בין היתר, מהתמונות וטען כי לא ניתן ללמוד מהו בדיוק חלקו של הנאשם 3 בגרימתן. בהקשר זה, הדגיש ב"כ הנאשם 3 כי מעצם העובדה שהמאשימה בחרה לייחס לנאשם 3 הוראת חיקוק שונה, נלמד שהנאשם 3 גרם לחבלות פחותות בעוצמתן ובדרגתן.
74. לעניין מדיניות הענישה, ב"כ הנאשם 3 הפנה לפסיקה שניתנה, לטענתו, בגין עבירות חמורות יותר: ת"פ (מחוזי ת"א) 36167-06-21 מדינת ישראל נ' נעים ואח' (29.5.23) (להלן: "עניין נעים"), ת"פ (מחוזי י-ם) 68789-07-19 מדינת ישראל נ' ג'עפרה (27.10.22) (להלן: "עניין ג'עפרה"), ת"פ (מחוזי ת"א) 50372-03-23 מדינת ישראל נ' מיברהטום (13.11.24) (להלן: "עניין מיברהטום") וע"פ 4454/19 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.20) (להלן: "עניין פלוני").
75. ב"כ הנאשם 3 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר.
76. בשל האמור בתסקיר שירות המבחן יש להפנות את הנאשם 3 לקבלת תסקיר משלים. שירות המבחן סבור שיש לו צורך בטיפול. שירות המבחן מצוין שהוא מצמצם את חלקו אבל חלקו אכן מצומצם על פי עובדות כתב האישום וגם הוראות החיקוק. עם זאת, נכתב שהוא כן לוקח אחריות מסוימת.
77. נטען כי הנאשם 3 בן 27, נשוי ואב ל-2 ילדים, נעדר עבר פלילי מכל סוג. נטל אחריות, חסך זמן שיפוטי - על פי כל פרמטר צריך להיות ממוקם בתחתית המתחם.
78. עוד צוין כי כתב האישום הוגש לפני למעלה משלוש שנים והנאשם היה במעצר בית במשך תקופה ממושכת של למעלה משנה. במשך כשלוש שנים הורחק מכפר קאסם, שם מתגוררת המשפחה שלהם ונמצאים בתיהם. נאשם 3 לא שהה עם ילדיו ואשתו במשך תקופה ארוכה ובית המשפט צריך לשקול זאת במסגרת המחירים ששילם בגין התיק.

79. לפיכך ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי ורק למען הזהירות ביקש לשוב ולהפנותו לקבלת חו"ד מאת הממונה על עבודות השירות.
80. הנאשם בדברו האחרון אמר "אני מצטער על מה שקרה, עשיתי טעות".
ה. דיון:
81. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הם זכותו של הפרט ושל הציבור להגנה על שלמות הגוף, שלווה הנפש ותחושת הביטחון.
82. בסעיף 40ב לחוק העונשין נקבע כי העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
83. רבות דובר בפסיקה על הצורך לשרש את נגע האלימות שפשה בחברה.
84. בהקשר זה נקבע למשל בע"פ 8897/20 סקנדריון נ' מדינת ישראל (6.5.21):
"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות אלימות, ובהתאם לכך קיימת מגמת החמרה בענישה בגין עבירות אלו, במטרה להרתיע מפני ביצוען. כך אמרתי בעבר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יקאו ויכאו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 798, 772 (2013))."
85. נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמים חמורות ובהתאם לכך מידת הפגיעה ערכים המוגנים רבה.
86. המתלון הגיע למקום בו התרחשה התקיפה האלימה על מנת לשוחח עם אחיהם של הנאשמים, עבדאללה. זאת, לאחר ויכוח שהתגלע בין עבדאללה לבין תאיו, אחיו של המתלון.
87. על אף שעבדאללה אמר לנאשם 2 שהמתלון לא רב עמו, נקטו הנאשמים כלפיו אלימות חמורה שגרמה לפגיעות קשות.
88. חלקו ומידת אשמו של הנאשם 1 הם הגדולים מבין כלל הנאשמים.
89. הנאשם 1 אחז במתלון בצווארו וחנק אותו בזמן שהנאשם 2 הכה את המתלון מספר פעמים והנאשם 3 בעט במתלון.
90. לאחר מכן, ניגש הנאשם 1 לרכב ונטל מוט ארוך באמצעותו הכה את המתלון בפניו, בראשו ובגבו שוב ושוב עד אשר המוט נשבר.
91. לאחר שהמתלון הצליח להתרומם מהרצפה, השליך הנאשם 1 את המוט השבור על המתלון ופגע בראשו.
92. הנאשם 1 נקט אלימות חמורה זו כלפי המתלון, אחרי ובזמן שגם הנאשמים 2 ו-3 נקטו כלפיו אלימות.
93. מדובר באלימות שהסלימה משימוש בידים לכדי שימוש בחפץ.
94. מקובלת עליי טענת המאשימה כי תקיפת אדם במקל בפניו ובראשו אכן יכולה להיות מסכנת חיים או להביא לפגיעה חמורה.
95. כפי שפורט לעיל, הנאשמים התנגדו להגשת סרטון המתעד את האירוע וזה התקבל לאחר שניתנה החלטה בה הוריתי על הצגת הסרטון כראיה לעונש.
96. הסרטון nr_ch6_main בהתקבל לבקשת המאשימה לצורך המחשת האמור בעובדות כתב האישום.
97. הצפייה מלמדת כי הנאשם 1 הכה במתלון לא פחות מ-6 פעמים עם המוט בפלג גופו העליון - פניו, ראשו וגבו.
98. לשם המחשת עוצמת האלימות להלן 2 תמונות שנלכדו מתוך הסרטון האמור ביחס לאחת מתוך 6 המכות שהנחית הנאשם 1 עם המקל על המתלון. בתמונה הראשונה - הנפת המקל בשתי ידיים מעל הראש על ידי הנאשם 1 בעוד המתלון שרוע על הרצפה, רגלו מוחזקת באוויר על ידי הנאשם 2. בתמונה השנייה - הנחתת המקל על ראשו של המתלון:
99. במהלך האירוע היו שלבים שונים, כמפורט לעיל, שבכל אחד מהם יכול היה הנאשם 1 להפסיק לנקוט אלימות כלפי המתלון אך הוא בחר להמשיך ואף להסלים לכדי שימוש במקל.

100. מעשיו של הנאשם גרמו למתלון שברים בעצמות הפנים וגשר האף וכן חבלות קשות בפנים.
101. חלקו ומידת אשמו של הנאשם 2 פחותים מחלקו של הנאשם 1 וגדולים מחלקו של הנאשם 3.
102. הנאשם 2 היה הראשון לנקוט אלימות כלפי המתלון כאשר הכה בפניו באמצעות אגרופו לאחר שלחץ את ידו.
103. בהמשך, הכה הנאשם 2 את המתלון מספר פעמים בעוד הנאשם 1 אחז בצווארו וחנק אותו והנאשם 3 בעט בו.
104. בהמשך אחז הנאשם 2 במתלון ביחד עם נאשם 3 בעודו מנסה להשתחרר מאחיזתם, והנאשם 3 הכה את המתלון בגופו.
105. לאחר שהנאשם 1 הכה את המתלון באמצעות המוט עד שבירתו, זרק את המוט השבור עליו ופגע בראשו, הנאשם 2 שב והכה את המתלון בפניו באגרופים, וכשהמתלון נמלט לכיוון אחד הרכבים, הניף הנאשם 2 את המוט לכיוונו.
106. הנאשם 2 נקט אלימות קשה זו כלפי המתלון, לפני, בזמן ואחרי שגם הנאשמים 1 ו-3 נקטו כלפיו אלימות.
107. במהלך האירוע היו שלבים שונים כמפורט לעיל שבכל אחד מהם יכול היה הנאשם 2 להפסיק לנקוט אלימות כלפי המתלון אך הוא בחר להמשיך ולנקוט אלימות קשה כמפורט לעיל.
108. מעשיו של הנאשם גרמו למתלון חבלות קשות בפנים כמפורט לעיל, למעט שבר בעצמות הפנים אשר אינו מיוחס לנאשם 2 נוכח סעיף החיקוק בו הורשע.
109. חלקו ומידת אשמו של הנאשם 3 הם הפחותים מבין כלל הנאשמים, זאת, מבלי למעט מחומרת מעשיו ובהתחשב בכך שבוצעו בצוותא.
110. לאחר שצפיתי בסרטון nr_ch6_main מספר רב של פעמים, בהגדלה ובמהירות איטית, מצאתי כי יש בו למתן את מידת אשמו של הנאשם 3.
111. הצפייה בסרטון מלמדת כי בעת שהנאשמים 1 ו-2 נקטו אלימות כנגד המתלון, הנאשם 3 אשר הגיע ברכב אחר, עמד בריחוק מהמהקום ואז הצטרף לאלימות כאשר בעט פעם אחת במתלון, "בעיטת דחיפה" שכוונה לכיוון מרכז גופו של המתלון (מונה 07:28 בסרטון).
112. בהמשך, בעת שהנאשם 1 ניגש לרכב כדי להוציא ממנו את המקל, המשיך העימות האלים בין הנאשם 2 למתלון, במהלכו הכה הנאשם 2 את המתלון, המתלון ניסה להתגונן מפניו - עובדה אשר לא צוינה בכתב האישום. רק בשלב זה התערב הנאשם 3 שנית, אחז במתלון מאחור תוך שהוא מרחיק אותו מהנאשם 2, והוריד אותו לרצפה. בעת שהמתלון היה על שרוע על הרצפה ובעוד הנאשם 2 מכה בו והנאשם 1 חובט בו עם המקל, הנאשם 3 הכה את המתלון מכה אחת שלאחריה נסוג לאחור ונעמד במרחק מה מההתרחשות האלימה (מונה 07:50 בסרטון).
113. מעשיו של הנאשם 3 חמורים בהתחשב בכך שבוצעו בצוותא עם אחרים וגרמו לחבלות כפי שנקבע ביחס לנאשם 2, אך במסגרת קביעת מתחם הענישה המתאים לנאשם 3, יש מקום להתחשב לקולא בחלקו הספציפי, הפחות, מבין כלל מעשי האלימות שספג המתלון באירוע (ראה בעניין זה, למשל, ע"פ 4913/21 נפאפה נ' מדינת ישראל (22.11.21)).

ענישה נוהגת

114. המאשימה הפנתה לעניין גוריונוב הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גרימת חבלה חמורה ותקיפה סתם לאחר שתקף נכה בכיסא גלגלים וחברו וגרם לשברים בלסת, כשהיה שרוי בגילופין. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 18-36 חודשי מאסר, תוך התחשבות בהיעדר עבר פלילי, בהבעת חרטה, בהודאתו שחסכה זמן שיפוטי, ובכך שהוא נתון במעצר וזר נעדר מערכות תמיכה בישראל וחסר כישורי שפה. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. ערעור על גזר הדין התקבל באופן חלקי כך שעונש המאסר בפועל קוצר למשך של 20 חודשים. זאת, תוך אישור מתחם העונש ההולם שנקבע (ראו עפ"ג 64487-08-23 (מרכז) גוריונוב נ' מדינת ישראל (4.12.23)).

115. עוד הפנתה המאשימה לעניין חאג' יחיא בו הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בחבלה חמורה לאחר שתקף את המתלונן, שישן במכוניתו, באמצעות מוט ברזל ובהמשך חפץ חד. המתלונן התעורר וניסה להימלט, אך הנאשם הוציא חפץ חד מכיסו וחבל באמצעותו בפניו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שבר באף, תפיחות ברקמות וחתך בלחי. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 15-30 חודשי מאסר. לאחר שבית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם (21), בחלופי כארבע שנים ממועד ביצוע העבירה, בהודאת הנאשם, בהיעדר הרשעות קודמות ובכך שלא ריצה בעבר עונש מאסר, נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 7,000 ₪. ערעור שהגיש נדחה, תוך אימוץ קביעות הערכאה הדיונית לעניין המתחם ומיקומו בתוכו (ראו עפ"ג 74286-03-25 (מרכז) חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (28.4.25)).

116. עוד הפנתה המאשימה לעניין זרקו בו הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה הגורמת חבלה ממש ובאיומים, לאחר שתקף נוסע במכוניתו באמצעות אלה, אגרופים ובעיטות, תוך אמירה כי יתלוש את גרוגרתו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שטפי דם בבטן ובחזה. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 10-30 חודשי מאסר. לאחר שבית המשפט התחשב בעברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות (שתיים בעבירות אלימות), בנסיבותיו האישיות והמחדלים בחקירה, נגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי של 20,000 ₪ והתחייבות בסך 5,000 ₪. בערעור הועמד עונשו על 13 חודשי מאסר, בשל חלופי למעלה משש שנים מאז העבירה, ללא הרשעות נוספות ובשל מצבו הבריאותי (ראו עפ"ג (ת"א) 33930-09-24 זרקו נ' מדינת ישראל (14.1.25)).

117. עוד הפנתה המאשימה לעניין קוסטנוביץ בו נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי במסגרתו נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של פגיעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטר, לאחר שהכה את שכנו באגרופים, הפילו לרצפה והמשיך להכותו, וגרם לו חבלות וחתכים שהצריכו טיפול רפואי. בהמשך דחף שוטר שביקש למסור לו הזמנה. נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 5,000 ₪ וקנס של 1,000 ₪.

118. ב"כ הנאשמים 1-2 הפנה לעניין אורפלי בו הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שבמהלך ויכוח רדף אחר המתלונן והכה אותו באגרופ בפניו, וגרם לו חבלה באף ודימום. כתב האישום תוקן מהעבירה המקורית של תקיפת זקן לעבירה של תקיפה חבלנית, אך בית המשפט ציין כי פער הגיל המשמעותי (כ-40 שנה) בין הנאשם למתלונן משליך על יחסי הכוחות ביניהם. נקבע מתחם ענישה שבין צו של"צ ומאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לחומרה את עברו הפלילי המהותי של הנאשם, ולזכותו את המלצת שירות המבחן, הודאתו, חרטתו, קבלת אחריותו ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות. נגזרו על הנאשם צו מבחן לשנה, צו של"צ בהיקף 50 שעות, 3 חודשי מאסר מותנה לשנתיים, התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ ופיצוי של 2,500 ₪ למתלונן.

119. עוד הפנה ב"כ הנאשמים 1-2 לעניין שבתאי בו נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי שדחה את ערעור הנאשם על גזר דינו. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית, לאחר שבמהלך ויכוח עם המתלונן, עמית לעבודה לשעבר, הכה אותו בחוזקה בעורפו בחדר כושר, הפילו מהמתקן עליו ישב והמשיך להכותו באגרופים ובעיטות בעודו שוכב על הרצפה. כתוצאה מכך סבל המתלונן מכאבים בראש ובצוואר, סחרחורות וסימנים אדומים על פניו ופנה לטיפול רפואי. נגזרו עליו חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר מותנה ל-3 שנים ופיצוי בסך 3,000 ₪. יצוין כי טענות הנאשם בערעור נסבו על "התעלמות" מהמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו.

120. עוד הפנה ב"כ הנאשמים 1-2 לעניין ארשיד בו הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שדחף בחוזקה את המתלונן, עמיתו לעבודה באתר בנייה, בפניו ובאוזנו וגרם לו לדימום מאפו. במסגרת הסדר טיעון הגובלה המאשימה לעונש מאסר בעבודות שירות, ההגנה עתרה לאי הרשעה, והופקד פיצוי בסך 3,000 ₪. בית המשפט ציין כי לא היה תכנון מוקדם או שימוש בחפץ פוגעני, והתחשב בנטילת האחריות, החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי. נגזרו עליו צו של"צ בהיקף 180 שעות, 4 חודשי מאסר מותנה לשנתיים ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן.

121. ב"כ הנאשם 3 הפנה לעניין נעים בו הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, בכליאת שווא ובפציעה בנסיבות מחמירות בצוותא, לאחר שחברו יחדיו לתקוף את המתלונן, חטפו אותו לרכב, היכוהו באגרופים ולקחו את מפתחות דירתו וטלפון הנייד תוך דרישת סיסמה. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שבר באף, המטומה, חתכים בעין ובפנים והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר, ומיקם את הנאשמים בתחתית בשל לקיחת אחריות, הליכי טיפול ושיקום של נאשם 1, וגילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, בעיות רפואיות וחרטה מצד נאשם 2. נגזרו על כל אחד מהנאשמים 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר מותנה, פיצוי של 1,000 ₪ וצו מבחן לשנה.

122. עוד הפנה ב"כ הנאשם 3 לעניין ג'עפרה בו הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בחבלה בכוונה מחמירה לאחר שיחד עם אחיו וקטין, מצוידים באלות ברזל, מפתח ברגים ופטיש, תקפו את המתלונן בתחנת אוטובוס ובהמשך בחנות סמוכה, היכוהו בכל חלקי גופו ובראשו וגרמו לו שברים ברגל ובאצבעות, חתכים בראש ושטפי דם רבים. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 8-28 חודשי מאסר, והתחשב בהיעדר הרשעות קודמות, במצבו הבריאותי של הנאשם שהוא אב לחמישה ילדים, וכן בעונש שהוטל על הקטין המעורב. נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי של 1,000 ₪ למתלונן.

123. עוד הפנה ב"כ הנאשם 3 עניין מיברהטום הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בחבלה בכוונה מחמירה, איומים וחבלה במזיד ברכוש, לאחר שחשד כי המתלונן גנב ממנו כסף. הנאשם היכה את המתלונן באגרופ, דחף אותו, איים עליו באמצעות סכין כשנעץ אותה בדלת, ולאחר שפרץ את הדלת בבעיטה, הרימו והשליכו מהמרפסת בכוונה לגרום לו חבלה חמורה. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים מרוסקים בעקבים, ברגל ובבוקר. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין עבודות שירות לשנתיים מאסר בפועל, והתחשב בכך שהנאשם פליט בישראל, ללא מעטפת משפחתית וללא עבר פלילי במשך 15 שנות שהותו בארץ. נגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל (בניכוי 5.5 חודשי מעצר), 7 חודשי מאסר מותנה ל-3 שנים ופיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן.

124. עוד הפנה ב."כ הנאשם 3 עניין פלוני בו נדחה ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, במסגרתו הורשעו הנאשמים, לאחר שמיעת ראיות, בחבלה בכוונה מחמירה. זאת, לאחר שעיוות מילולי בין המתלון לנאשם 1, על רקע עסקת מחפון, הידרדר לתקיפה אלימה במהלכה הצטרפו נאשם 2 ושני אנשים נוספים. הארבעה תקפו את המתלון באמצעות אבנים ומוט ברזל, בעוד נאשם 2 היכה אותו באפו בפטיש. כתוצאה מכך נגרמו לו שבר באף, פציעות ביד וחתכים בראש. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 12-36 חודשי מאסר לנאשם 1 ו-10-34 חודשים לנאשם 2, והתחשב בכך שהנאשמים נעדרו עבר פלילי. נגזרו על נאשם 1: 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי של 15,000 ₪; ועל נאשם 2: 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי של 12,500 ₪. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

125. על הפסיקה שהציגו הצדדים אוסיף את פסקי הדין כדלקמן:
ברע"פ 67109-05-25 אל לטיף נ' מדינת ישראל (26.5.25) נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי שדחה את ערעור הנאשם על גזר דינו. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בחבלה חמורה, לאחר שעל רקע סכסוך קודם עם המתלון, החל להכות אותו באגרופים בפניו ובחזהו, והטיח את גבו של המתלון בגדר בטון. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון, בין היתר, שברים בצלעות ופריקת כתף שהצריכה ניתוח לשחזור. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הוא 8-20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי ששליחתו למאסר תפגע בבני משפחתו, 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ברע"פ 4473/24 גנידזה נ' מדינת ישראל (30.5.24) בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור על עונש מאסר בפועל של 12 חודשים שהוטל על המבקש בגין תקיפה הגורמת חבלה ממשית. בית המשפט המחוזי אישר את גזר הדין של בית משפט השלום, שקבע מתחם ענישה של 12-24 חודשים, וציין כי העונש הולם את חומרת המעשים.
ברע"פ 27376-12-24 דראי נ' מדינת ישראל (15.12.24) בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור על הרשעת המבקש בתקיפת עובד ציבור ועונש מאסר בפועל של 12 חודשים. המבקש הורשע על פי הודאתו בתקיפה אלימה של עובד עירייה שגרמה לו חבלות, ואף איים עליו בטוריה. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש לאחר שחזר בו ממנו.

ברע"פ 5792/22 בנימין נ' מדינת ישראל (5.9.22) בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור על הרשעת המבקש בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף אישה חירשת-אילמת לעיני ילדים, וגרם לה חבלות. בבית משפט השלום נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר והושת עונש 11 מאסר בפועל. בית המשפט העליון הדגיש כי העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, אלא אף מקל, וכי חומרת המעשים חייבה הטלת עונש מאסר בפועל.
126. כעולה מסקירת הפסיקה האמורה, הענישה בעבירות אלימות מגוונות ומשתנה בהתחשב בנסיבות הספציפיות של כל מקרה.

127. בתוך הפסיקה המגוונת בעבירות אלימות, מטבע הדברים, כל אחד מהצדדים הציג פסיקה שנועדה לתמוך בעמדתו העונשית.

128. לטעמי, ניתן ללמוד מן הפסיקה כי באופן כללי המגמה המסתמנת היא להחמרה בענישה, ודאי במקרים בהם האלימות ננקטה על ידי מספר מעורבים ו/או נעשה שימוש בחפץ ו/או נגרמו למתלון נזקים חמורים כתוצאה מהתקיפה.

מתחמי הענישה ההולמים את נסיבות העניין

129. מתחמי הענישה שהוצעו על ידי הנאשמים - עבודות שירות עד 18 חודשי מאסר לנאשם 1 ומאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לנאשמים 2-3 רחוקים מלהיות הולמים את חומרת המעשים בהם הורשעו.
130. זו העת להזכיר כי בעת הצגת הסדר הטיעון עתרו הנאשמים להפנייתם לקבלת תסקיר שירות המבחן מאחר ובכוונתם לעתור לסטייה ממתחמי ענישה משיקולי שיקום (עמ' 46 ש' 22) וכן עתרו להפנייתם לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות מאחר ובכוונתם לעתור לענישה הכוללת מאסר בדרך עבודות שירות לגבי כלל הנאשמים (עמ' 47 ש' 24), באופן המלמד כי גם הנאשמים סברו, בעת הצגת ההסדר, כי הרף התחתון של מתחם הענישה בתיק זה הוא מאסר בפועל - לגבי כלל הנאשמים, וכי ענישה שיקומית תביא לעונש מאסר בעבודות שירות לכל הפחות.
131. בהתחשב במפורט לעיל, מידת אשמו של כל אחד מהנאשמים, המעשים והעבירות בהם הורשע כל אחד מהנאשמים, הענישה הנוהגת והנחיית בית המשפט העליון לענישה מוחשית ומשמעותית בעבירות אלימות, מצאתי כי יש לקבוע מתחם ענישה שונה לכל אחד מהנאשמים כדלקמן:
- א. מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר, בצד עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון.
- ב. מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר, בצד עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון.
- ג. מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3 נע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בצד עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון.
- העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בתוככי המתחם
132. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוככי המתחם, רשאי בית המשפט לתת משקל לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהן הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו; התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; התנהגות רשויות אכיפת החוק; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדרו. מבין נסיבות אלה אתייחס לנסיבות הרלוונטיות לנאשמים.
133. ברור כי השתת עונש משמעותי, ודאי כזה הכולל רכיב של מאסר בפועל, יפגע בנאשמים ובמשפחותיהם.
134. בכל הנוגע לנטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם, יינתן משקל לכך שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, אולם, הנאשמים עשו כן רק לאחר שהתקיימו שלושה דיונים אליהם לא התייצב המתלון, בימים 4.4.24, 9.9.24 ו-11.11.24, ורק בדיון שהתקיים ביום 4.12.24 אליו התייצב המתלון ובו היו אמורים להיות מוגשים הסרטונים המתעדים את האירוע, ולאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה, כולל אביו של המתלון, הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן.
135. לא הוצגו ראיות לכך שהנאשמים עשו מאמצים לחזרה למוטב, למעט לגבי הנאשם 2 אשר השתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות מטעם שירות המבחן.

136. הנאשמים לא פעלו לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה, אך הביעו נכונות לפצות את המתלונן על הנזקים שנגרמו לו.
137. אינני זוקף לחובת הנאשמים כפירתם באשמה וניהול משפט, אך יינתן משקל, כמפורט לעיל, לכך שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן רק בדיון הרביעי שהיה קבוע להוכחות.
138. לא הוצגו ראיות להתנהגות חיובית ותרומה לחברה מצד מי מהנאשמים.
139. לא הוצגו ראיות לנסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה.
140. התנהגות רשויות אכיפת החוק אינה רלוונטית למי מהנאשמים.
141. יינתן משקל לכך שחלפו כשלוש שנים ומחצה ממועד ביצוע העבירה, תוך שנטען כי הנאשמים לא הסתבכו בעבירות מאז. בצד זאת, המשקל שיינתן לחלוף הזמן הוא מוגבל לאור העובדה שהדיונים נדחו על ידי הנאשמים שוב ושוב, כאשר בסופו של יום הודו בכתב האישום המתוקן שהיה זהה, כמעט לחלוטין, בעובדותיו לכתב האישום המקורי, וזאת בהתאם לפסיקת בית המשפט לפיה חלוף הזמן הוא שיקול רלוונטי כל עוד אינו נובע מהתנהגות הנאשם (ע"פ 7475/14 קבהא נ' מדינת ישראל (25.12.14)).
142. יפורט להלן אופן ניהול ההליך - ביום 7.6.22 נדחה הדיון לצורך מו"מ; לדיון שהיה קבוע ליום 28.9.22 לא התייצבו הנאשמים או בא כוחם, על אף שהדיון נדחה לבקשת בא כוחם (בית המשפט הורה על קבלת התייחסות ב"כ הנאשמים לאי התייצבות אך זו לא הוגשה ולפיכך הוצא כנגד הנאשמים צו הבאה. הצו בוטל לאחר שב"כ הנאשמים התנצל על התקלה); ביום 29.11.22 נדחה הדיון למו"מ; הדיון שהיה קבוע ליום 12.2.23 נדחה לאחר שפוצל ייצוג הנאשמים וב"כ הנאשם 3 לא חש בטוב; הדיון שהיה קבוע ליום 16.4.23 נדחה לבקשת ב"כ הנאשמים 1-2 בשל קיומו של דיון מקביל, למרות שמועד הדיון נקבע בנוכחותו; הדיון שהיה קבוע ליום 11.6.23 נדחה לבקשת ב"כ הנאשמים 1-2 בשל קיומם של דיונים מקבילים; בדיון שהתקיים ביום 16.7.23 כפרו הנאשמים באישומים והתיק נקבע לשמיעת הוכחות ליום 26.10.23. (מועד זה נדחה ביוזמת בית המשפט ליום 4.4.24 בשל פרוץ מלחמת חרבות ברזל); לדיון שהתקיים ביום 4.4.24 לא התייצבו המתלונן ואביו והדיון נדחה ליום 9.9.24; ביום 9.9.24 התקיים דיון הוכחות אליו שוב לא התייצב המתלונן, נשמעו חלק מעדי התביעה; לדיון שהתקיים ביום 11.11.24 שוב לא התייצב המתלונן ומשכך הדיון נדחה; לדיון שהתקיים ביום 4.12.24 התייצב המתלונן אך בטרם עדותו הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן והופנו לתסקיר לבקשתם.
143. כך, לאחר דחיית הדיונים שוב ושוב וקבלת תסקיר חלפו-עברו למעלה מ-3 שנים, כאשר בסופו של יום התברר כי לנאשמים לא הייתה הגנה של ממש מפני האישום, בהינתן שמדובר באירוע שתועד כולו מתחילתו ועד סופו במצלמות אבטחה, והמסקנה המתבקשת כי מטרת הדחיות הרבות, הכפירה וניהול ההוכחות הייתה ליצור אותו חלוף זמן לו טוענים הנאשמים כעת ולבחון האם המתלונן יגיע למתן עדות אם לאו, כשרק לאחר שהתייצב לדיון הרביעי שהיה קבוע להוכחות הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן.
144. שיקול נוסף הוא העובדה כי הנאשמים 1 ו-3 נעדרו עבר פלילי. לחובת הנאשם 2 הרשעה קודמת בעבירת אלימות משנת 2020, בגינה אף תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוא בר הפעלה בעניינו.
145. מצאתי מקום לתת משקל גם לעמדת המתלונן עצמו, אשר בדיון שהיה קבוע לשמיעת הוכחות ביום 4.12.24 מסר באמצעות ב"כ המאשימה כי כיום אין בינו לבין הנאשמים כל בעיה (עמ' 45 ש' 15), ובדיון הטיעונים לעונש ביום 13.7.25 התייצב לבקשת ב"כ המאשימה לצורך הגשת תמונות החבלות שנגרמו לו, וביקש להוסיף מיוזמתו כי הנאשמים טעו וביקשו סליחה והוא מבקש את סליחת בית המשפט בשמם (עמ' 62, ש' 3).
146. עוד מצאתי לתת משקל לטענה לפיה הנאשמים היו נתונים בתנאים מגבילים תקופה ממושכת, עד למועד בו הוצג ההסדר, בו בוטלו התנאים למעט איסור יצירת קשר עם המתלונן והרחקה ממנו.

147. בצד אלו יש מקום להתייחסות לתסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים.
148. הנאשם 1 לא טרח להתייבב בפני שירות המבחן.
149. בעניינו של הנאשם 2 התקבל תסקיר אשר הצביע על סיכון גבוה להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה ובאם תתרחש התנהגות אלימה תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה וכי ללא טיפול בתחום האלימות קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם 2 בפיקוח שירות המבחן לשם המשך טיפול בתחום האלימות, בצד ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות.
150. ההתרשמות מהמסוכנות הנשקפת מהנאשם 2 מקובלת עליו, להבדיל מההמלצה לשילוב בהליך טיפולי.
151. הנאשם כבר עמד לדין בעבר בעבירת אלימות. מהתסקיר עלה כי הנאשם 2 כבר שולב בעבר בטיפול אשר נראה היה כי נשא פרי, אך למרות זאת, זמן קצר לאחר סיום הטיפול בשירות המבחן שב והסתבך בעבירה נשוא האישום בתיק זה. האמור מלמד, לטעמי, כי הנכונות להשתלב בהליך טיפולי היא מן הפה אל החוץ וההשתתפות בהליך זה נועדה להביא להקלה בעונש ולא לשם הליך שיקומי של ממש.
152. אין שום סיבה לחשוב כי כעת ההליך הטיפולי יישא פירות לאורך זמן באופן שיהיה שונה מהפעם הקודמת בה השתתף הנאשם 2 בהליך טיפולי באופן שעשה רושם חיובי כלפי חוץ אך בפועל לא היטיב את דרכיו של הנאשם.
153. ההמלצה להשית עונש מאסר בדרך עבודות שירות נועדה לאפשר שילוב הנאשם בהליך הטיפולי עליו המליץ שירות המבחן - המלצה אותה דחיתי כמפורט לעיל - והיא אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים והחובה להשית ענישה מוחשית.
154. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, המלצה, אשר מתמקדת בנאשם ובשיקומו, בעוד בית המשפט אמון על האינטרס הציבורי בכללותו ולא רק על עניינו של הנאשם, ובקיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (בעניין זה ראה, למשל, ע"פ 750/24 פלוני נ' מדינת ישראל (20.3.25)).
155. דבריו של הנאשם 2 לפיהם הוא אינו מכיר את המתלונן בדברו האחרון מלמדים על הצורך בהרתעה אישית לאחר שהתברר מעובדות כתב האישום כי הנאשם 2 היה נכון לפתוח באלימות קשה נגד אדם שאינו מכיר, על אף שאחיו עבדאללה אמר לו שהמתלונן לא רב איתו.
156. לאור האמור אני דוחה הטענה כי יש מקום למיקום הנאשם 2 מתחת לרף התחתון של מתחם הענישה משיקולי שיקום.
157. גם בעניינו של הנאשם 3 התקבל תסקיר שבו התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה למעורבות בהתנהלות אלימה ומידת החומרה של תוצאת האלימות, ככל שתתרחש, צפויה להיות גבוהה אף היא.
158. לאור הסיכון הגבוה הנשקף מהנאשמים 2 ו-3 להתנהגות אלימה שתוצאתה צפויה להיות בחומרה גבוהה גם כן, יש מקום לענישה שיהא בה כדי להרתיע נאשמים אלה מביצוע עבירות נוספות, בהתאם להוראת סעיף 140 לחוק העונשין העוסק בשיקול של הרתעת היחיד.
159. בנוסף, יש מקום למתן משקל לשיקול של הרתעת הרבים. בהקשר זה נפסק בע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן (20.9.22) כי:

"בבוא בית המשפט לגזור את העונש בגדרי המתחם, הוא נדרש לשקול שיקולים שונים לחומרה או לקולה, בהתאם למצוות המחוקק (ראו, בין היתר: סעיפים 40ג(ב); 40ז-40יא-יב לחוק), וכך נעה נקודת האיזון בתוככי מתחם העונש ההולם, עד אשר היא מתייצבת על העונש המדויק שייגזר על הנאשם. כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות, אם בכלל. ביישום האמור לענייננו, אני סבור כי בהינתן שיקול כבד משקל כהרתעת הרבים - לחומרה, לא היה מוצדק לגזור את העונש בתחתית המתחם בהעדר נסיבות מקלות למכביר, אשר בעוצמתן מאיינות את השפעת הנסיבה לחומרה, ונסיבות מעין אלו - אין בנדון דנן. משכך, כלל לא היה מקום לגזור את עונשו של המשיב בתחתית מתחם העונש ההולם".

160. דברים אלה נכתבו בהקשר של עבירת השוחד, לגבי נאשם נעדר עבר פלילי שהודה במיוחס לו וערעור המדינה כנגד קולת העונש בעניינו התקבל, עונשו הוחמר מ-9 חודשי עבודות שירות לכדי 20 חודשי מאסר בפועל.

161. דברים דומים נכתבו בע"פ 8641/12 מדינת ישראל נ' סעד, פסקה 36 (5.8.13) בו קבע בית המשפט העליון הנכבד כי יש מקום להחמיר בעונשו של נאשם ולמקם נקודת האיזון במיקום גבוה יותר בתוככי המתחם בעבירות אלימות לשם הרתעת הרבים.

162. בהתחשב בכלל הנסיבות שפורטו לעיל, לחומרא ולקולה, לגבי כל אחד מהנאשמים, מצאתי כי נכון למקם את הנאשמים 1 ו-3 בנקודת אזור הרבע התחתון של המתחם שנקבע לגבי כל אחד מהם ואת הנאשם 2 בנקודת אזור השליש התחתון של המתחם שנקבע לגביו.

163. ביחס לעונש המאסר המותנה בן 3 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם 2, לא מצאתי כל הצדקה להארכתו כעתירת בא כוחו או הפעלתו בחופף לעונש שבכוונתי להשית על הנאשם, גם לא בחפיפה חלקית.

164. נקבע בפסיקה כי מאסר מותנה יופעל במצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר. ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית ובין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת ברירת המחל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראה, למשל, ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.15), ע"פ 2336/2016 מזראיב נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (14.12.17)).

165. בענייננו, המאסר המותנה הושת על הנאשם 2 בגין עבירה זהה לזו בה הורשע הנאשם 2 כעת, באופן המחייב הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

166. בהינתן הנזקים הקשים שנגרמו למתלונן כתוצאה ממעשי הנאשמים, יש לפסוק לזכות המתלונן פיצוי משמעותי, בהתאם לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים במעשים.

ו. הכרעה:

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

2. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

3. מאסר למשך 3 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

4. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם עד ליום 1.1.26.
5. פיצוי למתלונן בסכום של 10,000 ₪.
הפיצוי יופקד עד ליום 1.1.26.
- נאשם: 2
1. מאסר בפועל למשך 13 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 3 חודשים מת"פ 15474-12-17 במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל.
3. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.
4. מאסר למשך 3 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
5. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם עד ליום 1.1.26.
6. פיצוי למתלונן בסכום של 6,000 ₪.
הפיצוי יופקד עד ליום 1.1.26.
- נאשם: 3
1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים.
- ביחס לנאשם זה אני נכון להורות כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים לריצוי עונש המאסר בדרך זו. משכך, הדיון בעניינו יידחה לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.
2. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
3. מאסר למשך 3 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
4. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם עד ליום 1.1.26.
5. פיצוי למתלונן בסכום של 4,000 ₪.
הפיצוי יופקד עד ליום 1.1.26.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ו' אב תשפ"ה, 31 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.